

חוקר ישראלי סבור שייתכן שגילה את קבר יעקוב אבינו

ברמת-הגולן. אך לא ערך חפירות במקום מפחד אונסק"ו

פורטורט של יעקוב אבינו

יכול יעקוב לצוות את בניו, ויאסוף רגליו אל המיטה, ויגוע ויאסף אל עמיו. ויפול יוסף על-פני אביו, ויבך עליו וישק לו. ויצו יוסף את עבדיו, את הרופאים, לחנוט את אביו, ויחנוטו הרופאים את ישראל.

וימלאו לו ארבעים יום, כי כן ימלאו ימי החונטים, ויבכו אותו מצריים שבי עים יום. ויעברו ימי בכייתו, וידבר יוסף את בית-פרעה, לאמור: „אבי השביעי, לאמור: הנה אנוכי מת בקיברי, אשר כריתי לי בארץ כנען — שמה תקברני, ועתה אעלה-נא, ואקברה את אבי, וא- שובה.”

ויאמר פרעה: „עלה, וקבור את אביך כאשר השביעך.”

ויעל יוסף לקבור את אביו, ויעלו איתו כל עבדי פרעה, זקני ביתו, וכל זיקני מצריים. וכל בית יוסף ואחיו, ובית אביו. רק טפס וצאנס ובקרים עזבו בארץ גור שן. ויעל עימו גם רכב, גם פרשים, והיה המחנה כבד מאד.

ויבאו עד „גורן האטד”, אשר בעבר הירדן, ויספדו שם מיספד גדול וכבד מאד, ויעש לאביו אבל שבי עת ימים.

וראה יושב הארץ, הכנענים, את האבל ב„גורן האטד” ויאמרו: „אבל כבד זה למצריים.” על כן קרא שמה: אבל מצריים, אשר בעבר הירדן.

ויעשו בניו לו כן, כאשר ציווס. וישאו אותו בניו ארצה כנען, ויקברו אותו ב- מערכת שדה המכפלה, אשר קנה אבי רחם, את השדה לאחוזת קבר, מאת עפרון החיתי, על פני ממרא. וישב יוסף מצרימה, הוא ואחיו, וכל העולים איתו, לקבור את אביו, אחרי קבורתו את אביו. (ברא' נ': 1-11.)

סיירת

הארכיאולוגים

מרחוק הרכין שלג החרמון. הגייפים בלמו במורך הדרך ונכנסו אל תוך נחל דליות, ברמת-הגולן. הכביש נעלם הרחוק מאחור, ועימו סימני הציוויליזציה האחרונים. לעיני יושבי הגייפים נתגלו רק מישורי בולת רחבים, מוכים בלהט השמש.

שנים-עשר האקדמאים אשר ישבו ב- גיפים הללו, מאובקים ועייפים מטילטולי הדרך, מכנים עצמם בשם „הסיירת”. מובן שאין זו סיירת צבאית, אלא סיירת של אקדמאים משוגעים-לדבר, הנוהגים לצאת מדי-חודש למסע-גיפים במרחבי הארץ.

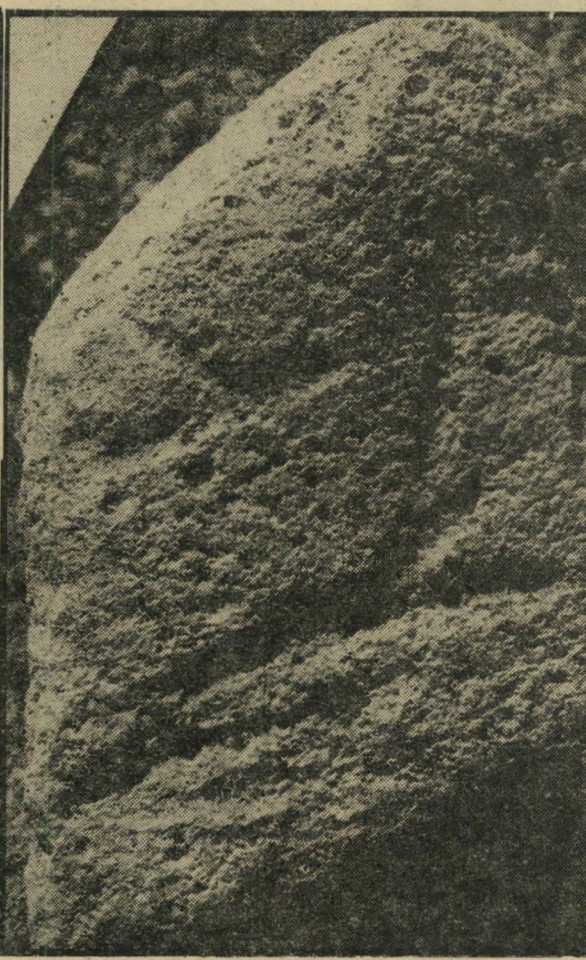
בניסיון לגבש צוות-חוקרים מענפי-מדע שונים, לשם חקירת צפונות הארץ, הת- גבשה קבוצה זאת לפני כעשר שנים, ללא תמיכת מוסדות-מחקר, ובה דמויות ידור- עות מעולם המדע הארצישראלי. בתוכם: ד"ר יוחאי וייס, וטרניר חובב טבע וזואר- לוג, אמנון קדמון, אגרונום, ממיסדי החברה-להגנת-הטבע, ויריב שפירא, אר- כיאולוג, תושב חולון, מאנשי הנועתי- העבודה-למען-ארץ-ישראל-השלמה ומפקח אגף-העתיקות במוזיאון הנודע בעיירה אזור.

אותו בוקר אביב, בו יצאה חבורת מדעני „הסיירת” לתור את רמת-הגולן, עשוי להיחזר על דפי המחקר באותיות של קידוש-לבנה.

יריב שפירא, הארכיאולוג שבקבוצה, טייל ברגל בראש החבורה, ועימו מירי יעקובסון, בוטנאית מרחובות, מורה ב- בית-הספר גנות. בעוד השניים משוחחים ביניהם, התכופסה מירי והרימה אבן-בלת בינונית שעליה חרות צלב, אולי האות הלאטינית איקס, או, אם רוצים — האות ת"ו בכתב כנעני קדום (ראה תמונה).

השטח בו ניצבו לא היה שונה משאר גופי הרמה, וכמו כל האזור אוסיין גם שטח זה ברובו אבני-בלת בגדלים שונים. שהתפרקו ונשחקו בתהליך האירוויבי המ- מושי, עד שקיבלו צורה מעוגלת. הם נמ- צאו בתוך שדה-טע מהתקופה הביזנטית.

• המיקרא, בטעות קורא לאמפריום החתי (ח"ת בצירי או בפתח) בשם חיתי, וטעות זאת השתרשה ברבים.

שומן המדוייק הועתק ברישום שמשמאל. החוקרים מנסים עתה לגלות, האם זהו כתב שמי קדום מיסתורי, או ניסיון לחרות באבן-הבולת הקשה את דמותו של אחד מאבות האומה.

מאחר שהיא מחפשת לה מקומות עמוקים לבניית המחסנים החפרפרתיים, באופן טיבעי היא מגיעה דווקא לקברים קדומים, לשימחת ליבם של הארכיאולוגים.

גם במרכזי מעגלי האבן שאותם גילתה מירי ברמת הגולן, נתגלו תלי-חפרפרות דומים, לפיהם מאמין שפירא כי מצויים קברים במקום, אם כי מתקופה קדומה ב- הרבה מאלה שחפר במושב בניה.

אולם, כיוון שאינני שודד-קברים, כי- אותו אדם מפורסם שהזכרתי, לא חפרתי בלי היתר רישמי מאגף-העתיקות, אמר הוא. אך, נדמה כי אגף העתיקות גם לא יתן לעולם היתר-חפירה במקום, משום שישראל חתומה, כידוע, על אמנת אונסק"ו, האיסרת על „עם כובש לחפור בארצו של עם ניכבש” הגולן — מבחינת אגף ה- עתיקות — נכלל עדיין בשטחה של סוריה.

אמנת אונסק"ו אומנם אוסרת על חפיי רות ברמת-הגולן, אך ודאי אינה אוסרת

על אבן זו (בתצלום מי- מי), שנמצאה באתר הק- דום שנתגלה ברמת-הגולן, מופיעות חריחות מיסתוריות, שר-

ציור על האבן?

המעגלים נמצאה אבן מסותתת יפה, בדמות פאלוס.

חפרפרות

וקיברי-אבות

”אין לי כמעט ספק, כי במרכזי האבנים הללו מצויים קברים שמיים, מהקדומים ביותר שנתגלו עד כה בארץ.”

אומר שפירא. לדבריו, הזכיר לו המראה חפירה אחרת שעשה ליד המושב בניה בגיבעת כורכר. „בבניה גילו לי החפרפרות בית-קברות עשוי פירים (מין כור באדמה), המשויך לתקופת הברונזה התיכונה שלב א' (2200 — 2000 לפנה"ס). לדעתי, ה- הבדל בין החפרפרות למשה דיין הוא רק בכושר-הראייה, משום שהשניים מפורס- מים בלהיטותם אחר עתיקות...”

כידוע, החפרפרת בונה לעצמה מאגרי מזון תחיקרעיים, בהוציאה ערימות עפר.

במרכז כל מעגל כזה, בו לא סגעה יד הסוקלים הביזנטיים, נתגלו אבנים גדולות יותר, שלהן הקדישו הבנאים הקדמונים תשומת-לב מיוחדת, כאשר במרכז אחד